

kun kunne tages i Brug af kapitalstærke Firmaer, og at dette er en Nødvendighed, for at denne Udvikling kan forløbe paa den Maade, som netop Arbejderklassen ønsker, saaledes at det til syvende og sidst bliver Arbejderklassen, der som den store og producerende Del af vort Samfund ved Hjælp af den demokratiske Udvikling, ved Hjælp af Lovgivningsmagten, kan komme til at overtage netop Produktionsmidlerne og blive Ejere af samme sammen med de øvrige Samfundsborgere. Vi se altsaa ikke saaledes paa Sagen, som den ærede Ordfører mente, at Arbejderne skulde være interesserede i, at den lille Bedrift udvikles. Arbejderne ere tværtimod interesserede i, at der ikke lægges den økonomiske og tekniske Udvikling, som Forholdene medføre, Hindringer i Vejen. Det kan heller ikke hjælpe, hvor mange palliative Midler man vil bruge mod den Udvikling. Der er før de sidste 20—30 Aar gjort meget saa vel i andre Lande som her for at stemme op for denne Udvikling, men det har vist sig, at det ikke kan hjælpe noget. Det har vist sig, at det herskende økonomiske System, Kapitalismen, er saa stærkt i Øjeblikket, at det tiltvinger sig Magten over de smaa Producenter baade paa Landbrugets, Industriens, Haandværkets og for saa vidt ogsaa paa Handelens Omraade. Disse Bemærkninger har jeg fundet Anledning til at gøre som Følge af den ærede Ordførers Udtalelser.

Vi gaa med til et enkelt Ændringsforslag af mere politisk Natur, nemlig Nr. 19 til § 25, der sammenkobler de indirekte Skatter med Indkomst- og Formueskatten, med andre Ord gør disse Loves Ikrafttræden afhængig af Indkomst- og Formueskattens Vedtagelse.

Vi have stillet et Ændringsforslag, som berørtes lidt af den ærede Ordfører, gaaende ud paa, at for saa vidt dette Lovforslag — hvad der desværre er Udsigt til — ophøjes til Lov enten i denne eller i en noget ændret Skikkelse, skulle de Arbejdere, der blive brødløse som Følge af Lovforslagets Vedtagelse, have en Understøttelse. Det mene vi er fuldstændig i Overensstemmelse med, hvad Ret og Billighed kræver. Jeg vil derfor sige til den ærede Ordfører, at jeg ikke kan forstaa, at han syntes, at det er saa fuldstændig umuligt at komme ind paa denne Tanke. Hvorfra have den højtærede Minister og Flertallet hentet Impulsen til at gaa den Vej, som disse tre indirekte Skattelovforslag betegne? Fra Tyskland! Og hvorfra

have vi hentet Tanken i vort Ændringsforslag? Fra Tyskland! Da Tobaksskatten i sin Tid blev forhøjet i Tyskland, vedtog man, som ogsaa tidligere berørt her i Tinget, et Forslag, gaaende ud paa, at de Arbejdere, der bleve brødløse ved Indskrænkningen af Produktionen, skulde kunne faa indtil $\frac{3}{4}$ af deres gennemsnitlige Ugeløn udbetalt i Løbet af det følgende halve eller hele Aar — jeg husker det ikke nøjagtigt —, og hertil blev der bevilget en Sum paa 4 Mill. Reichsmark. Den ærede Ordfører fandt, at hvis man vilde indlade sig paa noget saadant, vilde man aldrig kunne røre sig med Hensyn til Nedsættelser i Beskyttelsen for denne eller hin Industri eller dette eller hint Haandværk. Dette er en fuldstændig fejl Sammenstilling. Her er nemlig slet ikke Tale om nogen som helst Nedsættelse i Beskyttelsen; her er ligesom i Tyskland Tale om at sætte Skatten paa en Forbrugsartikel saa højt op, at man mener at kunne forudse, at Omsætningen vil gaa betydeligt ned og Arbejdernes Antal derved indskrænkes. Jeg synes, at den højtærede Finansminister og Flertallet ogsaa i dette Tilfælde burde tage Lære af vor ærede Nabo Syd paa og derfor gaa med til vort Ændringsforslag. Vi have ikke kunnet faa nogen Tilslutning til det, men jeg skylder dog at oplyse, at der fra det radikale Venstres Side vel næredes en Del Betæneligheder ved vort Ændringsforslag, men at man dog for saa vidt var imødekommende overfor Tanken, som man erkender, at Bevillingsmagten vil faa en Forpligtelse til ekstraordinært at støtte Arbejdsløshedskasserne for Arbejderne i de paagældende Fag, saafremt der skulde opstaa Vanskeligheder i disse som Følge af Lovforslagets Vedtagelse.

Ellers have vi ikke faaet nogen som helst Støtte, og ærligt talt, jeg for mit personlige Vedkommende havde heller ikke ventet det, thi det, der her foregaar, er et Forsøg, der vel sagtens til Dels vil falde heldigt ud, paa at klippe de smaa. Det er en Plyndring af de smaa til Fordel for de store. Den ærede Ordfører siger, at hans Parti nok skal tage Ansvaret sammen med Regeringen, og at de Udtalelser, der skulle være faldne her og der om Flertallets Stilling, ville de tage sig let, idet Flertallet nok skal vide at tage Ansvaret for Loven. Det lyder altsammen meget godt, men naar den ærede Ordfører paa et tidligere Tidspunkt udtalte, at Flertallet ogsaa gerne havde set, at det havde været muligt at vælte disse Skatter over paa de rige, men det kunde ikke lade sig gøre,